

tulă a te prenumera între membrii partitel de la *Terra*, pînă mai altă-eră, cându-ai săcătă cunoștuții acelui diariu nu reprezintă nici ideile, nici principiile domniei tale. Încă ceva. In No. 4. Diariul *Terra* a publicat unu articol suptscrîști cu inițiala V. Oare acel articol nu este esit din pena domniei tale? Si născrisu nimic în acel diariu, fondat prin ajutorul dumitale morale și materiale? In orice casă, prin acel articol comitalu politicu de la 1 Novembre se identifică cu diariul *Terra*, și în acel articol ca și în multe altele diariul *Romanul* se identifică cu partita care este acum la guvern. Pentru ce dară se împuță mie numai cea-a ce diariul *Terra* a tăcut totu déuna?

Ancă ce-va, domnul meu.

In epistola-ști de eri séra, me întrebă dacă ești așa putea lă solida-ritatea cu unele diarie că sunt recunoscute că reprezentă partita din care și ești facă parte. Se lămurim.

Acele diarie, de și sunt organe ale partitel liberale, însă, au nuanciile lor, și se osebesc de *Romanul*, celu pucinu precum se osebia elu de *Nationalul*, cându era redactat de domnia-ta. Intre *Terra* însă, și partita care a născutu-o nu este, nu pote fi nici uă osebire, și dacea-a ai săcătă parte integrante cu dînsa pîn'acum cându declară cacea fóie nu reprezentă nici ideile nici principiile domniei tale.

Ancă uă espicare, domnul meu și voiști sfîrși pentru ați.

Repești că, ești solidariu cu comitatul de la 1 Noembre, dară nu și cu diariul *Terra*. Prin ce măiestria voiesci a face ca producătoare se nu fiă respundători de productul său? Apelul către alegători a fostu unu faptu, unu singur faptu alu asociaționu ce năștinutu, nu putea fi de cătă în spaciul unei diminețe. Dară ore primescl dumniata, omu politie se fi săcătă parte dintr'u asociațione politică, alu cărea-a scopu se nu fi fostu altul de cătă d'a face unu simplu apel la alegători s'apozi membru asociaționu se se respingă unu pălti precum după legile fisicu se respingă *electricitatele d'acea-azi* natură? Nu ești voiști ceteza a respondă în locuști la acăstă sciunifică, naturale dară forte potențioare cestiune și dacea-a mă oprescă aici, strîngându-ști măna cu frâňă.

C. A. Rosetti.

CARACTERULU NATIONALITATII ROMANE CA BASEA LEGISLATIONII SELE.

VI.

Nu este nici intenționea, nici competența noastră, nici cadrul studiului de față, de a cerceta causele și filiaționea acelu imensu incendiu revoluționar, ce se reversase cu fură, suntu acum tocmai duo-decă de ani, ca lava clocoindă a unu vulcanu deșteptă din adormire, peste totă fața Europei.

Rușină de a nu fi audiu altă dată, zăcendu atunci fără simțiri în stupidă tempiere a unu sclavu, prima chișmăre a Libertății de la 1793, Romani se grăbiră a proba celu pucinu acuma, că timpul împărtășia coșmarul letargiei cele mai grele, și astu-felu anulă 1848 ne putu numera și pe noi printre cele-lalte unele solidare ale Regeneraționi Universale.

In Transilvania, în Moldova, în Terra Românescă, în tôte unghiuile Daciei lui Traianu, unde nu se stinsește încă cea de pe urmă suflare de viață națională, standariul tri-

coloră spintecă vezduhulu emaci-panduș de miasmele apesării. Însă nu toți Romani înțelese să în-acelașu modu, și pote că nici nu aveau nevoie de a înțelege toți într-unu felu, rolul providențialu alu Revoluționu. A confunda la unu locu anulă 1848 alu Muntenilor, cu acelul alu Moldovenilor, său a amalgama ambele senemene cu mișcarea fraților din Ardélă, ar fi eroreea cea mai gravă și cea mai neierată, din cîte aru pută comite unu istoricu alu naționalității române. Libertatea era uă devișa comună, unu semnū de întrunire, unu curcubeu de alianță: dară acăstă sublimă libertate este, din nenorocire, unu terminu atâtă de elasticu, încătă cu totulă altu-felu o interpretă Munteni, cu totulă altu-felu o pricepea Moldova, cu totulă altu-felu o doria Ardeleni.

In Transilvania, Libertatea de la 1848 nu avă vre-unu altu sensu, decătă numai acela de a scutura cu oră ce prețu jugulu Magiarulu, fără se fi fostu vre-uă trebuință de pre-occupaționi sociali, de vreme ce acolo nu esista nici uă diferență de clase în sinul naționu române. In acestu chipu, renascerea transilvană a fostu curată și simplu uă luptă internațională său unu duelu mortalu între acuila romană și între biocul lui Attila; și cată se mărturisim, că situaționea românișmul din Ardélă, ca și aceia a Poloniei, ca și aceia a Cretelei, ca și aceia a Bulgarilor, nu-i permite nici chiaru astă-dă, după unu intervalu de duo decade, vre-uă altă specia de Revoluțione.

In Moldova, anulă 1848 a fostu data cronologică a returnării lui Michaiu Sturdza, atâtă și nemicu mai multu. Origine, organizarea, conducerea mișcării, a fostu boerescă, aristocratică, feodală, în totă puterea cuvențul: „le roi est mort, vive le roi!“ D. Iepurianu se lăudă mai de-ună-dă în Cameră de a fi fostu unul dintre conducători, și ne mai citi uă listă de alti unu-spre-dece, mai toți din clasa cea privilegiată. Stricta mășinare a Regulamentului Organiciu, marea chartă a oligarchiei române, a fostu uă dogmă religiosă a revoluționarilor celoru cătăniș de peste Milcovu. Tinta cea quasi-liberală a boerilor era schimbarea domniei, eră nici de cumu regenerarea naționu. Despre teran, despre burgesia, despre popor, nă fostu nici uă vorbă....

Numai în Terra Românescă Revoluționea de la 1848 avu unu adevăratu caracteru democraticu, pe care noi nu'l putem descrie mai bine, decătă reproducăndu aci următoarea poetică apostrofă către boer, eșită atunci din pena unuia dintre capiș mișcării: „Ultăi-vă la cămpia aceea, peste care rădele sôrelui tindăndu-se ușor și dulce, uă sărută din partea cerescul părinte, și ea se frâmentă în durerile nascerii, căcum ar voi din pînțele numai se hrănescă lumea întrégă, s'apozi aruncăi-vă ochiul pe săntul mușeniciu sătenu Românu, și veți vedea că năvâlirile barbarilor, uciderile, trădările, jafurile, corupția străinilor șiă vîrstă, vîcă peste vîcă, anu peste anu, și peste și și ne-norocire peste nenorocire, se grămadără pe spatele lui, ca néau pe culmele munților, și nu putură se-lă dobore la pămîntu, se-l înghițe săngele și se stingă în anima lui schîntea cea sănătă a libertății, cînscinția naționalității, a puterii și-a vitejilor săle. Ultăi-vă și vește: pe spatele lui se vîdă ranele lataganului și vînătăile bicelor, și stă scrisu pe ceru d'asupra, că voi sunteți cel vinovat; este golu și flămăndu, faciai părță de sôre, runteai cea lată și plină de ară-

turi durerilor, și ochii cei plini de focu spună că sufletul este întristat pînă la moarte, căci vede viermele celu străinu vieței și naturei săle, voi și Protectoratul vostru, sfredelinu spre anima te-rei lui, căci vede că după atâtea chinuri și muncă, nă luară acum și vitele și căldarea și salba copilei săle, și în bunetatea și cre-dință lui, plângă rătecirea și perdereea restignitorilor săi!“)

Simpțimentele coprinse în acestu sublimu tablo, ne spică pe deplinu, pentru ce Revoluționea muntenescă de la 1848, avându în frunte pe amicul cei mai înflăcărați al nenorocitel opinie, trebuia se fiă esențialmente democratică, începându-se prin stabilirea egalității cetățienesci și prin arderea infernalul Regulamentu, pe care boerii de peste Milcovu îl conservau cu sănătă, ca Moise pe tablele deca-logului.

Acuma, cunoscăndu spiritul priu alu anulă 1848 în fiă-care din cele trei mari provincie române din Dunăre și Carpați, resultă de la sine însu-ști, că numai în Transilvania și în Terra Românescă se putu manifesta atunci caracterul naționalității noastre, fiindu pușă în jocu întregimea poporului, pe cîndu în Moldova totă acțiunea se înverzia stîrpa și pitulă în microscopica sferei a cătoru-va seniori nerăbdători de lungimea domniei lui Mihaiu Sturdza.

In Revoluționea transilvana de la 1848 noți trebuie se distingem și se separăm cu îngrijire doue momente fundamentale: momentul ferberii și momentul luptei. In cursul acestuia din urmă s'au petrecut, negreșită, mult de scene săngerose, căci astu-felu este fisionomia normală a unei stări de resbelu. Comisură-să însă vrăuă singură violență în momentul ferberii, după cumu acăsta să se întîmplă totu deuna la tôte cele-l-alte popore în caeur analoge? La duminica Tomei 60 mil de teran Români, sosiș în fugă din tôte părțile Ardeleni, se adunara în glote pe cămpia de la Blaju. Suferințele secolare din trezutu și perspectiva unu jugu și mai oribile cei amenința în viitor, îndemna naturalmente totă acăstă armată de martirii la uă grabnică și energetică resbunare contra Maghiarilor. Repozitul Bărnăuți le striga de pe tribună: „Senatul și poporul român nu értă pe Unguri.“ (2) Ei bine, adunarea de la Blaju se finu cu atata linisce, cu atata demnitate, cu atata parlamentarismu, încătă însă comisarii oficiali al Ungariei remaseră uimii în facia acestuui miracolul de modernizare!

Amu precisată mai susu spiritul celu democraticu în gradul supremu alu revoluționu muntenesc de la 1848. Pe cămpul de bătălia se afia poporul și aristocrația. Ucișu-să, bătutu-să, însultat-să unu singură boeru? Nu! Ba încă din contra, tocmai în momentele de eser-cesință cea mai extremă, uă sin-gură prădăciune nă mănjuită mănele revoluționarilor, deveniș de uădată puri, ca vestala antică, prin omnipuțientea forță moralisătoare a libertății. Unu diariu bucureșteanu din 10 Iuliu 1848 descrie în următorul mod două-trei dintre floricele cele mai admirabile, culese din buchetul modernizării muntenesc din epoca Revoluționi:

„Sămbătă în 19 Iuniu, cându-totu poporul era adunat la parlatu ca se se opună aristocraților,“

1) C. A. Rosetti, Apel la tôte par-tide. Paris, 1850, p. 25.
2) Bărnăuți, dreptul publicu romanu, p. XX.

„cară voiau cu puterea armată se restorne guvernul provisoriu, în minutul unde se fortifica baricadele și se acceptă cu neasteptă-pără unu atacu din partea miliției, a trecutu unu covrigaru, și unu omu alu poporului întindându-mâna, a voită se fure unu covrigu. Fără ca covrigarul să luă fi veștu, unu străinu, care lăsă veștu, a strigată îndată: noi amu venită aicea nu ca se surâmă, ci ca se ne apărăm drepturile și libertatea. Acăstă strigare fu repetată de uă mare parte a poporului presintă, și celu ce luase covrigul fu situită altă da snapot.“

Cându poporul întărită a intrat în casa unu aristocrat și a răsipită totă lucrurile ce a găsită acolo, unu Tiganu a voită se pună în sănătă uă bucată de zachară; dară îndată altul i-o smulse din măna, și dându unu sfanțu și șiese: du-te de și cumpără zachară; dacă vreți se ai, d'aci nă voie a lăsă nimicu. Asemenea scene s'au repetat și la alte case d'ale aristocraților, căte a derămată poporul, și din nici una nu și-a propriată nimeni ce-va, nici de măncare, aici haine, nici vre-unu altă obiectu prețiosu.

Poporul înfuriat striga, cernedău de la guvernul pe colonelul Solomonu, ca se și resbună de mărtărea fraților săi. Spiritele erau forte întărite, cererile opiniatice, scomotul se facea diu ce în ce mai mare, cându unu singură omu, d. Brătianu, esindu la balconu și: fraților! dacă uă dată amu s'osu mărtărea din constituiune afară, se nu ne mai pătâmă cu săngele unu frate al nostru, care a greșită. Aceste vorbe făcură efectul lor: poporul se retrase linisită. . . . (1)

B. P. Hădeu.

SENATU

Sedina de la 20 Ianuariu 1868

Președina d-lui G. Costafor.

In desbatere e adresa de responsu la Mesajul Tronului.

D. Raportore N. Ionescu urcându-se la tribună ca se cităscă proiectul de adresă, face apel și cere în numele comisiunii ca Senatul să-l adopte în unanimitate.

Senatul se afia, dice d-lui, în uă poziție delicată în fața d-lor ministrii, căci ministerul a reproșat Senatul trecutu că nu venită în sesiunea străordinară, a întărită a se complecta, și Senatul actualu e ore-cumu solidară de acela.

Am deosebitu tronul, dice d-lui, de consiliarii sei, căci așa cere sisteme constituționale.

Tronul și respundem potrivită cu cele ce ne dice în mesajul său, pentru tronul respunsu nostru nu e decătă uă salutare plină de deoytamentu și respectu.

In § 9, e uă aluziune la cele ce ni se dice în mesajul său, pentru tronul respunsu nostru nu e decătă uă salutare plină de deoytamentu și respectu.

In § 9, e uă aluziune la cele ce ni se dice în mesajul său, pentru tronul respunsu nostru nu e decătă uă salutare plină de deoytamentu și respectu.

D. Raportore dă citire Mesajului de deschidere alu Tronului.

După aceia citescă proiectul de responsu elaborat în comisiunea Senatului. (Se pune la votă adresa în totalu și se primește).

D. Min. de Luc. Pub. Dică că guvernul se asociase cu ideile dominante în adresa Senatului; căci Senatul are dreptul de interpățire pentru a cere societii guvernului.

Cauza pentru care acel articol a căutat să fie publicat într-unu diariu politicu este, negreșită, spre a putea ascunde adeverul său scopu, căci conclușunea sea, care este punerea tuturor efectelor posibile în Masa individuală (teorie pe care noi am desvoltat-o, cu cifre positive, încă de acumă trei ani), precum și aprovisionările, care se vor face și de ministerii, și de delegații minis-

(Mai multe voici: Nu esti în cestiu.)

D. Gr. Balz. Multămindu onor. comisiunii din partea întregului Senat, constată că comisiunea a reprezentat spiritul acestui înalt corp.

Daca să pune în responsu actele guvernului, să păteadă discuții forte aprinse. Ei voii votă respinsul, rezervându-mi dreptulă a discută după acea-a actele d-lor ministrii.

(Se inchide discuția generală.)

Se citește fișă-care paragrașu și se primește în unanimitate.

(Senatul la finită trigă: se trăiască Domnitorul.)

Se procede la votarea cu bile și se primește în unanimitate.

D. Ministrul al Cultelor. Sedința mai alesă de astă-dă, merită totă lauda, avându unanimitate. Acum guvernul la rândul său vine a dice: trăiască Senatul.

D. C. Cantacozino, propune a se aduce în Senat portretul întregului al Domnitorului, spre a-l avea acolo.

Ministerul promite a satisface această dorință.

Se decide cu învoirea și a guvernului ca Senatul se mărgă în corpore a prezintă respusul.

Sedința se declară în permanență pînă după prezintarea respusului.

PRINCIPELE DOMNESCE DARU NU GUVERNA.

Espresiunea unu principie, de guvernul meu, este justificată chiaru prin acăstă axiomă, pe care diariul *Terra* o opune ca argumentu contrar, dicându că: din momentul ce principie nu guvernă, cumu poate elu dice GUVERNUL MEU? Etă uă contradicție flagrantă.

Principale domindu ie negreșită parte activă în guvernămēntu. Guvernul ce este altu-ceva, de cătă unu servitor alu principelui, în care se personifică terra, său Statul? Guvernul se constituă din ministrii; dar ministrii suntu servitorii principelui; deci și guvernul compus din ministrii, este, ca persoană colectivă, unu servitor directu alu principelui. Prin urmare, cu dreptu cuvenită, principale pote se se serve de expresiunea guvernul meu, de și elu domnesce mai multă de cătă guvernă.

Chiaru de căndu să introdușă în mai tôtă guvernămēntle sisteme constituționale, ele au continuat, supă ori ce formă, de a pune în gura capulu Statului, acăstă formulă guvernul meu, justificată întocmai prin

terului, și de consiliurile de administrație ne publice, asupra succesiunilor unde stă ale corpurilor, și de un fel de ajutor lucește și se desfășoară trăsaurul scîntejii împus prin furnizori; vedeți, domnule Reșele și profunditatea minții săle, suntu bădătoare, că nu face de cău confuza.

Dacă însă să dorim ca se respundem, una Maniera sau oratorie este maniera marilor căte una, la cuvintele aceluia articolu, pre-dascălii ai antichității, cu ușa admirabile pu-cum și la cele cei ar veni în ideie se mai tere de gest și ușă vehemție de dicțiu-dică, nu avem de cău a recomanda expo-pe cari Demonstene și Cicerone nu le au anergia (Monitorul Ostei No. 1 și 2), ce d. vutu nici uă dată. Elu este forte, pentru Tamara declară că nu este în stare a o în-că nu este întinsu: este naturalu, pentru că telege, căci va găsi la fiă ce pasu, respon-nu pune sulinanu; este elocințe, pentru că suri categorice și positive: și această cu a-este simplu; elu nu imita pe cei-l-alii, căci-tatul mai multu, pe cău vedem că sa-a elu nu are trebuință de cău de a Telu-in-dunatul fără șiru, de prin paginile expunerii suși; elu nu impoziționă discursul său cu noastre de motive, vre două trei vorbe; și epitetu, căci rară înmormă; nu se asvirile în la urmă spune, că, noi recomandăm siste-ma Rusescă, căndu lăzile erau pline cu bani,

Sfîrșindu, aremă că, exponerea nostră mărețe, după cumu materia veră, elu pove-de motive nra fostu săcătu pentru cei cari stesco faptul cu claritate: elu pune cestiu-nu înțelege; ci pentru cei cari se interesă nea cu certitudine. Frasca sea plină și so-noră este forte asemenea cu frasea vorbită

a lui Cicerone, Elu-asvirile, cu solemnitatea undele discursului său; elu nu grămadesc, ca ornamente, enumerăriile săle, dera ca probe, elu nu caută armonia vorbelor, dera legătura ideilor; nu slesește unu subiectu-piñă la drojdi, dera ilu sine inflorea sea. Dacă voiesc să lucrască, imaginile nascu supu-pașii săi; dera voiesc se atingă, are destu-le săltări de animă, îndupăcarile săle deli-cate, muvimente oratorii și cari nu se ră-tecesc, ei din contra se susină, care uu se laucă, ei se sucedu, care se nascu una din alta.

Dera pe data ce elu intră în desbatere, pe data ce elu intră în anima cestiei, este substanțialu, vénosu, logicianu ca De-mostene; elu păsiasce totu rânduire bine intocmită, elu face revista probelor săle, intocmese planul loru de atacu și le pune în ordinu de bătăie.

Inarmat cu armele dialectici, bate alarma, se repede asupra adversarului, ilu apu-că, ilu isbescă în obrazu și nulă lasă, de căt după ce la silitu, en genunchiul pe gâtul lui, se se dea de biruitu; dera acesta fugă ilu urmărescă, ilu bate pe din apoi ca pe dinainte și ilu aduce, biruitor, în cercul său însemnatu de dinsul; asemenea aceloru ma-rinari cari, pe puntea unei inguste nave lau-tă în atacu, pune pe unu inamicu sără spe-ranță între săbe și ocoea.

Căndu trebuia să surprindă vorba sea, prin nouataea ei, și se misce fibra poporaria, căndu face acestu tabloiu alu unei Constitu-junii legale.

„Prea adesea se opună băjonetele la con-vulsuniile opresiunii său a miseriei. Dera băjonetele nu restabilescă de cău pacea te-roi și tacerea despotismului. Ai popoului nu este ua turmă furișă pe care trebuie să se o lănuim! Totu drăuna mesurătă și linisită, căndu este în adeveru liberu, nu este violente de cău supu guvernale, cari ilu josorescă pentru ca se aibă dreptu-lu a-lu disprețui. Căndu judică cine-va totu ce trebuie se rezulte, pentru fericirea a 25 de milioane de omeni, dintru consti-tuțiune legală, substituția capriciului mi-nisteriale; din concursul tuturor voințelor, tuturor luminelor pentru perfecționarea le-gilor nôstre, pentru reformarea abusuri-lor, pentru indulcirea impositelor, pentru economia în finanțe, pentru moderarea penităților, pentru regula în tribunale, pentru desfințarea a mulțimii de servitudini cari împedă industria, întrună cuvență, pentru acestu mare sistemul liberală care înțemeindu-se pe basile municipalităților fa-cute prin eleganță libere, se inală gradat, pină la consiliile provinciale și se perfec-tionează prin reunirea anuale a statelor ge-nerali; căndu cantărasce cine-va totu ce trebuie se rezulte prin restaurarea acestui mare imperiu, vede cine-va că celu mai mare din reie, celu mai negru atențatul con-tra umanității, ar fi de a se opune la in-nația destinare a națiunii noastre și de a o impinge în fundul abisulu, pentru ca so-lină în opresiune și supu povara lanțuri-lor.”

Și elu, ce mare ideia și facia de repre-sentația națională el, Mirabeau, dicea: „Totu deputatul însărcină căruialu meu” Cu unu astă săntu tremură se urca la Tribuna.

Mirabeau premedita cea mai mare parte din discursurile săle.

Comparajunca sea cu Graques, ilustru-șa la stâncă Tarpeiană, apostrofa sea la Abatele Sieyès, faimosale săle discursuri asupra Constituției, asupra dreptului de pace și de resibili, despre veto regal, asupra bu-nurilor clericali, asupra loteriei, asupra mi-nelor, asupra bancherutel, asupra asigna-jilor, asupra sclavagiu, asupra instrucțiu-

„in care desordinea nasce din desordine, in-care se facu mișcări prin mijlociile chiaru-ce se iau-pentru a le întâmpina; in care trebuie uincetău mesuri, și unde mesura se ia equivocă, sfîrșiosă, neputințiosă; in-care trebuie a desfășura multă forciă, și unde forciă se pare tiranică; in care cine-va este incurgurău de ușă miă de consiliu, și unde trebuie se le ia de la sine in-suđi, in care cine-va este nevoită a se te-me chiaru de cetățanii ale căroru inten-ționi suntu pure, dera pe cari încroderea beliniște, esagerația și face mai asă de însărcinători ca și nisice conspiratori, in cari cine-va este siliciu, în ocasiuni grabnice a code prin prudență, a conduce de-sordinea pentru a o impiedica, a se înșăr-cina cu ușă funcțione glorioșă, este adevera-tu, dera încorajată de temeri; și trebuie căndu, în mijlocul atâtui marii dificultăți, se fiă totu deuna liniștitu; să se pörte cu-rânduială în celu mai micu lucruri, să nu supere pe nimeni, să vindice tōte gelosile.”

(Va urma).

HENRY KETTEN

Publicul Bucureștilor a scutu totu deuna apreini talentele cari au venită a se pro-duce dinaintea lui; dracea-mai toți artistii celebri din Europa au visitată această capi-tale departată a Orășelui. Darul cu care-i îndestrătu natura și-a făcută se presimtă aci germani puterici de civilizație, unu simțimēntu distinsu alu artelor frumosu. D. Henry Kettent, cunoscutu de multu timpu în capitalele Europei pentru frumosul său talentu de pianistu, a sosită de căte-va dñe in București unde va da ușă seria de concerte cu concursul d-rei Angelica Moro, care facu în astă iernă deliciul societății care frecuentează opera italiana, a d-lui Wiest și Iosef Sulzer. Numele d-lui Henry Katten este cunoscutu în lumea artistilor, ană din 1859 căndu era în vîrstă de unu-spre-dece ani numai, să cănată la Osborn dinaintea Reginei Angliei și și-a atrasu viu și sim-paticu aplauze.

Publicamă mai la vale programa 1-lui con-certu alu d-lui Kettent. Putem asigura pe publicul Bucureștilor că serata va fi din cele mai alese, aceasta nō-o probăză numele ar-tiștilor și alegerea bucăților; șiace-a cău-mă multă mărginire loru în serate de unu gustu eschisu, nu voru putea găsi mai bună o-casiune.

Jalnică familie a reposatului Ioan Ilia-du Romanu, rögă pe toți amicii și cunoscătorii prea iubitului loru tată ION ILIAD ROMANU să bine-voiască a asista la ceremonia funebreă a immor-mătării sale ce se va face lună la 22 Ianuariu la 10 ore precise dimineața la Biserica S-lui George Nou, considerând aceste rânduri ca ușă invitație adre-sată directă din partea familiei.

PARTEA COMUNALE.

PRIMARULU COMUNEI BUCUREȘTI

Încă de la Februaru anulă tre-cutu Comitetul Secțiunel centrală a societății instituită pentru înveștă-tura poporutu română, pe de ușă parte ml-a comunicată că în dorința de care este animată spre a pași la punerea în lucrare a mijlocelor celoru mai imediată solositoré pentru ajungerea scopulu ce să pro-pusă în respăndirea instrucționel, a decisiu de a se deschide clase duminicale gratuită, éra pe de alta a cerută se i se pue pentru acesta la dispozițione sălile localelor scoleloru primare de prin colori.

Apreciindu folosele ce potu aduce societățel instituirea unor asemenea cursuri pentru cetățanii cari nău au-vută ocasiune a înveșa cele ce unu cetățianu dintrunu statu liberu trebuie se scie neapărătă, autoritatea comunală să creștă datore nu numai de a admite qisă cerere cu cea mai vie multă mărginire, daru totu d'u-dată a invitării prin adrese oficiale pe toți d-nii Starostii de corporaționu din capitală, ca se îndemne pe me-

seriaș ce voru fi în categoria de mai susu, de a merge regulată la cursurile ce se voru pîne în fiă-care duminică.

Cu măhnire insă am luată in-formațione că cetățanii adulții re-masă indiferenți, astă-feliu încătu-pină acumă clasele din patru eu-lori nu său putută înființa, și fi-indu că această salutară disposițione, luată de menționata societate, este atâtă în interesul generu alu in-strucționel cătu și alu fiă căru în dividu în parte, sub-scrisul invită și printreacăta, atâtă pe d-nii Sta-roști de corporaționu cătu și pe d-nii notabili de suburbii, ca se îndemne cu stăruința pe tineri și adulții de a merge în tōte duminicile, căndu nu suntu ocupati cu trebuințele loru din cele alte dile, spre a urma a-cestă cursuri în localele scoleloru mai josu însemnate:

Culoreea Roșia, la St. Sava în A-cademie.

Culoreea Galbenă, ulița Armenescă No. 19;

Culoreea Albastră, suptu Mitropolie casa Tipografiei Mitropoliei.

Culoreea Verde, în Isvoru, strada Mihai-Vodă, casa Chr. Orășeu.

Culoreea Negru, strada Vergu, casa Valenștain.

p. Primar, P. Buescu.
No. 511, Ianuariu 18, 1867.

CONSILIULU MUNICIPALU DIN BUCUREȘTI

Sedința CX, Sămbătă 23 Decembrie.

Prezenți.

- Cornelie Lapati, cons. adjut.
- Grigorie Serrurie, idem.
- G. Petrescu, idem.
- P. Buescu, idem.
- V. Hernia, idem.
- Ant. Stoianovici, consilier.
- B. Protopopescu, idem.
- N. Manolescu, idem.
- Eugeniu Carada, idem.
- N. Pancu, idem.
- Doctorul Iatropoliu, idem.

Absenți.

- D. C. Panaiot, primarul, bolnav.
- Gr. Lahovari, consilier.
- Theodor Mehedințianu, idem.
- I. Martinovici, idem.
- D. Culoglu, idem.

Sedința se deschide la 2 1/4 ore-după amediu, sub președinția d-lui Lapati.

Se pune în vederea consiliul nou petițione a d-lorū I. Balan-ogl și E. Rosenthal, fosti întreprinditori ai acciselorū, prin care arăta că, informându-se despre deci-siunea luată de consiliu asupra cererii făcută de d-lorū de a li se înăpoină ușă parte din cauțunea ce au depusă la Primăria pentru contractul d-lorū deja resiliat de instanțele judiciare, propună unu altu modu de regulare a menționatei cererii.

Se discută acă să propunere, și se chibzuiesce a se consulta dd. G. Bosianu și G. Danilopolu, doctori în dreptu, profesori la facultate și avocați, și a se ruga acesti domni se dea înscrise o înviunea d-lorū a supra cestiunii.

Sedința se ardică la 3 1/2 ore.

Declaraționu de căsătorie, făcute înaintea oficiarului stării civile din circunscripționea II, culoreea Galbenă, de la 8-15 Ianuariu 1868.

D. Constantin George, din sub-Precepți Vechi cu d-na Iléna Niculae, această suburbie.

D. Ión Clopotaru din suburbia Cișmeli, cu d-ra Zmaranda Petrovici, această suburbie.

D. Mihailu Caludescu din sub-Precepți Vechi, cu d-ra Tarsita Procopescu, această suburbie.

D. Nicolae Ion, din suburbia St. Vasile, cu d-ra Bița N. Minea, din această suburbie.

D. Marin Vasile, din suburbia Dichi, cu d-ra Maria Mușată, această suburbie.

D. Vasile Chirita, din suburbia Precepți Vechi, cu d-ra Voică N. Tîru, din suburbia St. Ión Moșă.

D. Nicolae Popa, din suburbia Icoana, cu d-ra Maria Dinu, din această suburbie.

D. Dumitru Tănase, din suburbia St. Dumitru, cu d-ra Ilinca George, din suburbia Precepți noă.

D. Dumitru Oprea, din suburbia Cișmeli, cu d-ra Tudora Ion, această suburbie.

D. Autim Stamatopolu, din suburbia Silivestru, cu d-ra Maria D. Poenaru, din suburbia Slobozia.

D. George Moceniu, greco-unit, din suburbia Popa Dărvășă, cu d-ra Sultana Banu, din această suburbie.

D. Aleșandru Niculescu Drugănescu, din suburbia Popa Dărvășă, cu d-ra Maria Stefană Jianu, din suburbia St. Ilie.

UĂ NOUĂ FÓIA POLITICÁ.

De la anulă nuoă 1868 apare suptu titlul *Der Osten* uă fóia septem-nală politică, a căriu întă este a se înțelege cu poporele Austriei și mai cu séma a se ocupa multu cu circumstantile grave ale Orientei. Această e de ajunsu pentru a caracteriza publicul care trebuie se se interesese de arăta fóia. Fóia *Der Osten* este uă preciosă completare a diariștel vienesi, și în realitate Wiena este între tōte capitatele europene, mai potrivită spre a fi locul unde va apărea uă fóia, care va da informări despre starea politică, economică și sociale a re-săritului Europei.

Acéstă fóia este fundată de unu Român și d'acea-a se și ocupă cu multă zelă de cestiunile ce atingă pe Român. Nu vomu sci face uă mai bună recomandațione Românilor și străinilor ce locuiesc în România, cari dorescă a se abona la unu diariu germanu, bine redac-tat și de celu mai mare interesu, decătu a da preseña diariul *Der Osten*.

Acestu diariu este și celu mai estințu din tōte diariele politice.

Pentru abonamente a se adresa: Leopoldstadt, obere Augarten-strasse, No. 54.

Pe unu anu cu portu cu totu 10 florini. Pe uă jumătate de anu 5 florini. Pe 3 lună 2 florini și 50 creișari.

De la 1 Ianuariu, a apărut și va apărea regulată

AMICUL FAMILIEI

Jurnală pentru toți.

Redactrice proprietă, Constanția Dunca.

Sumariul numerului I.

Curierul Bucureștilor. — Discursul D-rei Dunca, asupra Femeiei și Educațunei, ținutu la Atheneul Română. — Băi publice. — Teatru, de C. Stăncescu. — Educațione și instrucțione. Suptu vîloul Bucureștilor, Filia adoptată, Nuvelă. — Revistă Dramatică. — Revistă Musicală. — Anunțuri. Prețul abonamentului, 2 galbeni pe anu.

Redacțione și administrățione No. 14, Strada Amza.

A ești de suptu tipar și se afă de vîndare la tōte librăriile.

UNITATEA LATINA

DE

V. MANIU.

Titlulu acestei broșuri atât

SALLA ATENEULUI

Marti 23 Ianuariu 1868. — la 8 ore seara.

1-^U CONCERTU

VOCALU SI INSTRUMENTALU

dată de

HENRY KETTEN,

PIANISTU DE PARIS

eu concursului

D-ru ANGELICA MORO, și D-lor L. Wiest și JOSEF SULZER.

PROGRAMMA

Partea I-ii.

1. Il-le Trio pentru Piano, Violin și Violenco. Henry Litoff.

— executată de D-nii L. Wiest, Sulzer și Henry Kett.

2. Arie cantică de D-ra Angelica Moro.

3. Fantasie.

— executată de autora.

1. (a) Romanse fară curinte.

4. (b) Etude en la Bémol.

5. (c) Ballarello, C. V. Alkan, și executată de.

Partea IIIa.

5. Fantasie pe Motiv din Faust, transcrisă de.

— executată de autora.

(a) La riușe, Valsă de Salon.

6. (b) Chasse au papillon compusă și executată de Henry Kett.

(c) Marche arabe.

7. Arie cantică de D-ra Angelica Moro.

L. Wiest.

F. Mendelssohn.

F. Chopin.

Henry Kett.

Henry Kett.